

การทำกิจกรรมในครัวเรือน

การทำกิจกรรมในครัวเรือนเป็นการทำหน้าที่ที่เกิดจากการปรับตัวของผู้สูงอายุ ซึ่งไม่อาจจะบ่งชี้แน่นอนได้ว่า เป็นหน้าที่ที่ปรากฏชัดแจ้ง หรือเป็นหน้าที่แอบแฝง เพราะในแบบสอบถามไม่ได้ถามรายละเอียดของการทำกิจกรรมว่า มีวัตถุประสงค์อะไรในการทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างไรก็ตาม การทำกิจกรรมในครัวเรือนของผู้สูงอายุที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ก็สามารถจัดอยู่ในประเภทกิจกรรมโดยลำพัง (solitary activity) ตามแนวความคิดของ Susanne S. Robb (1984: 78-79) ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวสามารถส่งเสริมสถานภาพของผู้สูงอายุ ทำให้เกิดแนวคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก เกิดความพึงพอใจในชีวิตได้ เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในการศึกษาถึงการทำกิจกรรมในครัวเรือน ผู้วิจัยจึงขออภิปรายในส่วนที่เกี่ยวกับคำถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ กล่าวคือ ข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากคำถาม 3 ข้อคำถามดังนี้

ก. "ท่านช่วยทำงานอะไรบ้างในบ้านนี้" (ระบุได้มากกว่า 1) ลักษณะของคำถามนี้เป็นคำถามเปิด ผู้สูงอายุสามารถตอบได้มากกว่า 1 กิจกรรม คำตอบที่ได้จึงหลากหลาย เพราะไม่มีแบบแผนหรือเกณฑ์กำหนดควบคุมการตอบ และยังขึ้นอยู่กับตัวผู้สูงอายุที่อาจตอบได้มากน้อยแตกต่างกัน ทั้งยังไม่ทราบว่ากิจกรรมที่ทำ เช่น เดียวกันนั้นมีข้อแตกต่างกันหรือไม่ ประกอบกับการลงรหัสข้อมูลได้จำแนกออก เป็นกลุ่มกิจกรรม ซึ่งทำให้ลักษณะของกิจกรรมไม่เด่นชัด ดังนั้นข้อมูลในส่วนนี้จึงใช้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา และแปรผลโดยไม่มีตัวแปรควบคุม

ข. "ท่านรู้สึกว่าคุณสามารถจะช่วยงานในบ้านนี้มากน้อยเพียงใด" ลักษณะของข้อคำถาม เป็นคำถามที่ทำให้ผู้สูงอายุประเมินการทำกิจกรรมในครัวเรือนตามความรู้สึกของตนเอง ผู้สูงอายุจึงอาจตอบแตกต่างกันไปตามความรู้สึกและสถานภาพของตน ไม่มีเกณฑ์วัดการทำกิจกรรมที่เป็นมาตรฐาน คำถามข้อนี้จึงใช้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา และแปรผลโดยไม่มีตัวแปรควบคุม เช่นเดียวกับข้อข้างต้น

ค. "กิจกรรมในครัวเรือนต่อไปนี้ใครเป็นผู้ทำเป็นส่วนใหญ่" ข้อคำถามระบุเป็นรายการกิจกรรม ได้แก่ ซักผ้า ซักของในบ้าน ทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลูกต้นไม้ทำสวน และดูแลเด็กเล็ก จึงเป็นข้อคำถามที่สามารถจะทำให้ทราบรายละเอียด และลักษณะ

ของกิจกรรมที่ผู้สูงอายุทำอย่างชัดเจนกว่าข้อมูลที่ได้จากคำถามอื่น จึงใช้ข้อความนี้เป็นหลักในการศึกษาครั้งนี้

กิจกรรมในครัวเรือน

กิจกรรมในครัวเรือนที่ผู้สูงอายุระบุด้วยตนเองนั้น มีมากมายหลายกิจกรรมที่ผู้สูงอายุช่วยทำ ดังข้อมูลในตารางที่ 28 แสดงถึงการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุ โดยจำแนกเป็นกลุ่มกิจกรรมพบว่า ร้อยละ 44.1 ของผู้สูงอายุทำกิจกรรม 3 ชนิดขึ้นไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้สูงอายุไม่ได้อยู่เฉยๆ โดยปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ แต่กลับพยายามทำกิจกรรมที่ตนเองมีความสามารถทำได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ร้อยละ 26.9 ของผู้สูงอายุตอบว่าได้ทำกิจกรรมในกลุ่มเฝ้าบ้าน, ขยายของ ในส่วนนี้อาจพิจารณาได้เป็นสองนัย คือ ประการแรก ผู้สูงอายุอาจประกอบอาชีพขยายของ เป็นอาชีพหลัก หรืออาจมีส่วนช่วยทำกิจกรรมขยายของซึ่งเป็นอาชีพของสมาชิกในครัวเรือน ประการที่สอง ผู้สูงอายุอาจอยู่บ้านเฉยๆ โดยมิได้ทำกิจกรรมอื่นเลย การอยู่บ้านของผู้สูงอายุจึงหมายถึงการทำกิจกรรมเฝ้าบ้านไปด้วยในเวลาเดียวกัน กิจกรรมที่ผู้สูงอายุทำเป็นสัดส่วนรองลงมาเป็นลำดับคือ กลุ่มกิจกรรมซื้อกับข้าว, ทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า, ทำความสะอาดบ้าน กิจกรรมอื่นๆ (หาพืช ตัดหญ้า ปลูกผัก รดน้ำต้นไม้ หาปลา ซ่อมแห ช่วยเลี้ยงหมู ช่วยทำนา ฯ) และดูแลเด็กเล็ก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13.5, 7.7, 4.8 และ 2.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 28 ร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำงานกิจกรรม จำแนกตามกลุ่มกิจกรรม (ฝ้าบ้าน, ขยายของ และกิจกรรมอื่น ชื่อกับข้าว, ทำอาหาร และกิจกรรมอื่น ชักรีดเสื้อผ้า, ทำความสะอาดบ้าน และกิจกรรมอื่น ดูแลเด็กเล็ก และกิจกรรมอื่น กิจกรรมอื่นๆ และทำกิจกรรม 3 ชนิดขึ้นไป)

กลุ่มกิจกรรม	ร้อยละ
ฝ้าบ้าน, ขยายของ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	26.9
ชื่อกับข้าว, ทำอาหาร และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	13.5
ชักรีดเสื้อผ้า, ทำความสะอาดบ้าน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	7.7
ดูแลเด็กเล็ก และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	2.9
อื่นๆ *	4.8
ทำกิจกรรม 3 ชนิดขึ้นไป **	44.1
รวม	100.0 (2857)

หมายเหตุ * กิจกรรมอื่นๆ ได้แก่ หาดิน ตักน้ำ รดน้ำต้นไม้ ปลูกผัก หาลปลา ซ่อมแซม ช่วยเลี้ยงหมู ช่วยทำนา ฯ

** กิจกรรม 3 ชนิดขึ้นไป เป็นกิจกรรมผสมของกิจกรรมข้างต้น

เมื่อถามความรู้สึกในการช่วยงานบ้านของผู้สูงอายุ แล้วจำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ ไม่ได้ทำ ทำน้อย ทำมาก ดังตารางที่ 29 พบว่า ผู้สูงอายุกว่าครึ่ง คิดเป็นร้อยละ 54.9 มีความรู้สึกว่าตนช่วยงานบ้านน้อย รองลงมาร้อยละ 33.7 ของผู้สูงอายุตอบว่า ช่วยงานบ้านมาก คำตอบนี้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของผู้สูงอายุที่สามารถจะช่วยทำงานในบ้านได้ ไม่ว่าจะทำน้อยหรือมากก็ตาม ทั้งนี้อาจขึ้นอยู่กับสภาวะสุขภาพของแต่ละบุคคล เพราะธรรมชาติของวัยสูงอายุน้อยหมายถึงวัยแห่งการเสื่อมทั้งสภาพร่างกาย จิตใจ และสังคม จึงเป็นข้อจำกัดอันสำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีผลถึงการประเมินการทำกิจกรรมของตนเองด้วย

ตารางที่ 29 ร้อยละของผู้สูงอายุ จำแนกตามความรู้สึกรู้สึกในการช่วยงานบ้านของผู้สูงอายุ

ความรู้สึกรู้สึกในการช่วยงานบ้าน	ร้อยละ
ไม่ได้ทำ	11.4
ทำน้อย	54.9
ทำมาก	33.7
รวม	100.0 (3205)

ในการถามผู้สูงอายุเกี่ยวกับการทำกิจกรรมในครัวเรือนแต่ละประเภท ได้แก่ กิจกรรมชื้อกับข้าว ชื้อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลูกต้นไม้ทำสวน ดูแลเด็กเล็ก ดังตารางที่ 30 พบว่า ผู้สูงอายุทำกิจกรรมทำความสะอาดบ้านเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือ ร้อยละ 47 รองลงมาคือ ปลูกต้นไม้ ทำสวน ซักรีดเสื้อผ้า ทำอาหาร ชื้อกับข้าว ชื้อของใช้ในบ้าน และดูแลเด็กเล็ก ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้มีสัดส่วนรองลงมาเป็นลำดับ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของผู้ทำระหว่างผู้สูงอายุกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือน ปรากฏว่าสมาชิกคนอื่น ๆ เป็นผู้ทำกิจกรรมมากกว่าผู้สูงอายุ ส่วนผู้สูงอายุทำกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำสวน และดูแลเด็กเล็กมากกว่าคนอื่น ๆ กล่าวคือ สัดส่วนของผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรมดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 43 และ 27.5 เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนของคนอื่น ๆ ทำคิดเป็นร้อยละ 32.6 และ 18 ตามลำดับ นอกนั้นไม่มีกิจกรรมหรือไม่มีสมาชิก

สาเหตุที่ผู้สูงอายุทำกิจกรรมทำความสะอาดบ้านเป็นสัดส่วนมากที่สุด อาจเนื่องจากการทำความสะอาดบ้านเป็นงานที่ต้องทำเป็นกิจวัตรในทุกครัวเรือน และเมื่อสมาชิกในครัวเรือนต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ผู้สูงอายุจึงรับภาระนี้แทนสมาชิกคนอื่น ๆ ส่วนสาเหตุที่ผู้สูงอายุปลูกต้นไม้ ทำสวน และดูแลเด็กเล็ก มากกว่าคนอื่น ๆ นั้น อาจเนื่องมาจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลักอยู่แล้ว และการปลูกต้นไม้ ทำสวนก็เป็นกิจกรรมที่สามารถทำในเวลาว่างได้ ส่วนการดูแลเด็กเล็กนั้นผู้สูงอายุย่อมมีประสบการณ์มาแล้ว และเด็กเล็กเหล่านั้นส่วนใหญ่จะเป็นบุตรหลานของผู้สูงอายุ ซึ่งเมื่อบิดามารดาของเด็กเหล่านั้นต้องออกทำงานนอกบ้าน ผู้สูงอายุจึงต้องรับหน้าที่ดูแลเด็กแทน สำหรับเหตุผลที่ผู้สูงอายุทำกิจกรรมในบ้าน

น้อยกว่าคนอื่น ๆ นั้น อาจเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุที่เสื่อมลงตามวัย ทำให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรมต่างๆ ประกอบกับค่านิยมไทยและค่านิยมในพุทธศาสนาที่เน้นให้เคารพนับถือ เชื้อพียงผู้สูงอายุ และตอบแทนบุญคุณโดยการเลี้ยงดูอุปการะ เมื่อท่านแก่ชรา ดังนั้นบุตรหลานหรือสมาชิกในครัวเรือนคนอื่น ๆ จึงรับหน้าที่ต่างๆ ในบ้าน ผู้สูงอายุอาจช่วยดูแลหรือทำกิจกรรมเหล่านี้ เป็นครั้งคราว เท่านั้น

ตารางที่ 30 ร้อยละของการทำกิจกรรมประเภทต่างๆ (ชื่อกับข้าว ชื่อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลุกต้นไม้ทำสวน และดูแลเด็ก เลี้ยง) จำแนกตามผู้ทำ (ผู้สูงอายุ คนอื่น ๆ และไม่มีกิจกรรม/ไม่มีสมาชิก)

กิจกรรม	ผู้สูงอายุ	คนอื่น ๆ	ไม่มีกิจกรรม/ ไม่มีสมาชิก	รวม
ชื่อกับข้าว	28.5	68.7	2.9	100.0 (3223)
ชื่อของใช้ในบ้าน	28.3	69.3	2.4	100.0 (3222)
ทำอาหาร	35.4	62.7	1.8	100.0 (3223)
ซักรีดเสื้อผ้า	37.3	60.9	1.8	100.0 (3215)
ทำความสะอาดบ้าน	47.0	52.3	0.8	100.0 (3220)
ปลุกต้นไม้ทำสวน	43.0	32.6	24.3	100.0 (3221)
ดูแลเด็ก เลี้ยง	27.5	18.0	54.6	100.0 (3214)

ในการศึกษาการทำกิจกรรมในครัวเรือนครั้งนี้ ได้นำกิจกรรมประเภทต่างๆ ที่ผู้สูงอายุเป็นผู้ทำกิจกรรม (จากตารางที่ 30) มาพิจารณา และนำเพศ อายุ สถานภาพสมรส เขตที่อยู่อาศัย โครงสร้างครัวเรือน สภาวะสุขภาพ มาหาความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม การทำกิจกรรมของผู้สูงอายุบางอย่างแตกต่างกันเนื่องจากความแตกต่างทางเพศ อายุ เขตที่อยู่อาศัย และการทำงาน จึงนำตัวแปรดังกล่าวนี้มาเป็นตัวแปรควบคุม ซึ่งพบว่ามิผลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนของผู้สูงอายุในบางกิจกรรม ดังผลการวิเคราะห์ที่จะกล่าวต่อไป

1. ลักษณะทางประชากร

1.1 เพศ เพศเป็นความแตกต่างของมนุษย์ทางชีววิทยาอย่างหนึ่ง เพศชาย เป็นเพศที่มีพลังกำลังแข็งแรงมากกว่าเพศหญิง ในสมัยที่ครอบครัวเป็นศูนย์กลางการผลิต ผู้ชายจึงเป็นแรงงานหลักในการทำงาน หาเลี้ยงครอบครัว ส่วนผู้หญิงมีหน้าที่หลักเฉพาะงานบ้าน และเป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพเป็นครั้งคราว การทำกิจกรรมในครัวเรือนส่วนใหญ่จึงตกเป็นภาระของผู้หญิง และกลายเป็นค่านิยมมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ข้อมูลตารางที่ 31 แสดงให้เห็นอัตราส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำงานกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามลักษณะภูมิหลัง (เพศ อายุ สถานภาพสมรส เขตที่อยู่อาศัย โครงสร้างครัวเรือน สภาพาสุขภาพ) พบว่า ในความแตกต่างระหว่างเพศนั้นสัดส่วนของผู้สูงอายุชายทำงานกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.7 และ 35.6 ตามลำดับ นอกจากนี้ เป็นกิจกรรมที่ผู้สูงอายุหญิงมีสัดส่วนทำงานมากกว่าผู้สูงอายุชาย ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทยมีค่านิยมให้ผู้ชายเป็นผู้นำ ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ส่วนผู้หญิงมีหน้าที่หลักในการดูแลกิจการบ้านเรือนและเลี้ยงดูบุตร ดังนั้นงานบ้านส่วนใหญ่จึงเป็นภาระของผู้หญิง แบบแผนในการปฏิบัติเหล่านี้ เป็นไปตามค่านิยมที่มีอยู่ในสังคม ซึ่งถ้าพิจารณาตามแนวคิดของ Merton แล้ว สามารถจัดอยู่ในการปรับตัวแบบการยอมตามหรือลงรอยกัน เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำกิจกรรมในครัวเรือนมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการทำกิจกรรมในครัวเรือนมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์สอง จึงนำกลุ่มอายุมาเป็นตัวแปรควบคุมในตารางที่ 32 เนื่องจากผลงานการวิจัยที่ผ่านมาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำหน้าที่ของร่างกาย ผู้สูงอายุที่อยู่ในกลุ่มอายุน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้ดีกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุมาก จึงคาดว่าอายุจะมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนของผู้สูงอายุ ทั้งผู้สูงอายุชายและผู้สูงอายุหญิง ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำกิจกรรมในครัวเรือน ยังอยู่ในลักษณะเดิมคือ ในทุกกลุ่มอายุผู้สูงอายุหญิงมีสัดส่วนการทำงานกิจกรรมต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุชาย ยกเว้นการปลูกต้นไม้ทำสวนเท่านั้นที่พบว่า ผู้สูงอายุชายทำเป็นสัดส่วนมากกว่าผู้สูงอายุหญิง กล่าวคือ ในกลุ่มอายุ 60-64 ปี 65-74 ปี และ 75 ปีขึ้นไป ผู้สูงอายุชายปลูกต้นไม้ทำสวนคิดเป็นร้อยละ 59.4, 55.8 และ 39.8 เปรียบเทียบกับผู้สูงอายุหญิงทำงานกิจกรรมดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 44.3, 35.7 และ 22 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของกิจกรรมที่ถาม เป็นกิจกรรมของผู้หญิงซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ต้องทำงานเหล่านี้ เช่น เดียวกันหมด และกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำสวนเป็นข้อคำถาม

ที่มีลักษณะที่แตกต่างไปจากกิจกรรมอื่นซึ่งเป็นงานบ้านแทบทั้งสิ้น ดังนั้นแม้จะควบคุมด้วยอายุแล้วก็ตาม ผู้สูงอายุหญิงยังเป็นผู้ทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุชาย ยกเว้นกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำสวน เท่านั้นที่ผู้สูงอายุชายมีส่วนในการปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุหญิง เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับประเภทของกิจกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มอายุ 60-64 ปี และ 65-74 ปี ส่วนกลุ่มอายุ 75 ปีขึ้นไป มีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกิจกรรมซื้อของใช้ ทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า และปลูกต้นไม้ทำสวน

สรุปได้ว่า เพศมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ผู้สูงอายุหญิงทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุชาย แสดงให้เห็นว่า แม้จะมีค่านิยมในเรื่องความเสมอภาคระหว่างเพศก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจริงๆ แล้ว หน้าที่ความรับผิดชอบในบ้าน ยังเป็นของผู้หญิงอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 31 อัตราส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรม จำแนกตามประเภทของกิจกรรม (ชื่อกับข้าว
ชื่อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลุกต้นไม้ทำสวน
และดูแลเด็กเล็ก) และลักษณะภูมิหลัง (เพศ อายุ สถานภาพสมรส เขตที่อยู่อาศัย
โครงสร้างครัวเรือน และสภาวะสุขภาพ)

ลักษณะภูมิหลัง	ชื่อกับข้าว	ชื่อของใช้	ทำอาหาร	ซักรีด	ทำความสะอาด	ปลุกต้นไม้	ดูแลเด็กเล็ก
<u>เพศ</u>							
ชาย	20.5(271)	22.6(229)	19.0(251)	28.3(373)	39.2(518)	53.7(709)	22.9(301)
หญิง	34.0(647)	32.3(614)	46.8(890)	43.5(827)	52.3(994)	35.6(677)	30.7(582)
	$\chi^2 = 74.93$	$\chi^2 = 40.58$	$\chi^2 = 265.19$	$\chi^2 = 77.29$	$\chi^2 = 53.99$	$\chi^2 = 104.81$	$\chi^2 = 25.03$
	P-value < .05						
<u>อายุ</u>							
60-64 ปี	37.8(407)	37.3(401)	42.7(460)	39.9(428)	51.0(547)	50.4(541)	31.5(337)
65-74 ปี	27.9(406)	27.1(394)	35.4(516)	37.3(541)	48.8(711)	44.3(645)	28.2(409)
75 ปีขึ้นไป	15.1(105)	17.0(117)	24.0(166)	33.4(231)	36.8(254)	29.0(200)	19.8(136)
	$\chi^2 = 113.94$	$\chi^2 = 95.27$	$\chi^2 = 71.28$	$\chi^2 = 15.85$	$\chi^2 = 43.64$	$\chi^2 = 87.69$	$\chi^2 = 43.41$
	P-value < .05						
<u>สถานภาพสมรส</u>							
โสด	41.8(16)	43.9(17)	53.0(21)	56.1(22)	60.2(24)	50.6(20)	23.1(9)
สมรส	30.8(520)	31.1(525)	34.0(573)	35.8(603)	47.0(793)	50.3(848)	26.1(439)
อื่นๆ	25.5(382)	24.8(371)	36.6(548)	38.5(575)	46.5(696)	34.7(518)	29.1(436)
	$\chi^2 = 30.97$	$\chi^2 = 27.69$	$\chi^2 = 21.11$	$\chi^2 = 8.74$	$\chi^2 = 3.99$	$\chi^2 = 81.50$	$\chi^2 = 4.14$
	P-value < .05 ยกเว้น ซักรีด และดูแลเด็กเล็ก						

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	ช็อกโกแลต	ช็อคของไข่	พายอาหาร	ช็อคโรต	พายความสะอาด	ช็อคคัมไฟ	คุกกี้เล็กเล็ก
เขตที่อยู่อาศัย							
เขตเมือง	33.4(185)	31.1(173)	42.0(233)	40.9(226)	51.7(287)	36.4(202)	27.2(151)
เขตชนบท	27.5(733)	27.8(740)	34.1(909)	36.6(973)	46.0(1225)	44.4(1184)	27.5(733)
	$\chi^2 = 9.82$	$\chi^2 = 3.59$	$\chi^2 = 16.07$	$\chi^2 = 4.82$	$\chi^2 = 6.24$	$\chi^2 = 78.10$	$\chi^2 = 0.66$
	P-value < .05 ยกเว้น ช็อคของไข่และคุกกี้เล็กเล็ก						
โครงสร้างครัวเรือน							
ครัวเรือนเดี่ยว	44.6(523)	43.9(515)	48.6(570)	49.8(581)	58.0(680)	49.5(580)	10.0(116)
ครัวเรือนหลาย	19.2(395)	19.4(398)	27.9(572)	30.2(619)	40.6(832)	39.3(806)	37.4(767)
	$\chi^2 = 362.58$	$\chi^2 = 346.79$	$\chi^2 = 233.35$	$\chi^2 = 165.75$	$\chi^2 = 128.53$	$\chi^2 = 101.05$	$\chi^2 = 637.57$
	P-value < .05						
สถานะสุขภาพ							
แข็งแรง	28.8(323)	28.1(315)	34.5(387)	34.8(390)	45.9(514)	47.8(536)	26.8(300)
ปานกลาง	27.9(218)	28.8(225)	37.2(291)	38.8(303)	50.7(396)	45.3(354)	27.1(211)
ไม่แข็งแรง	28.5(376)	28.3(373)	35.2(465)	38.6(507)	45.7(603)	37.6(495)	28.2(370)
	$\chi^2 = 1.38$	$\chi^2 = 1.55$	$\chi^2 = 2.86$	$\chi^2 = 4.86$	$\chi^2 = 8.65$	$\chi^2 = 28.40$	$\chi^2 = 11.66$
	P-value > .05 ยกเว้น ช็อคคัมไฟ และคุกกี้เล็กเล็ก						
รวม	28.5(918)	28.3(913)	35.4(1142)	37.3(1200)	47.0(1512)	43.0(1385)	27.4(882)

ตารางที่ 32 อัตราส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรม จำแนกตามประเภทของกิจกรรม (ซื้อกับข้าว ซื้อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ซักผ้า รีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลูกต้นไม้ทำสวน และดูแลเด็กเล็ก) เพศและอายุ

อายุ/เพศ	ซื้อกับข้าว	ซื้อของใช้	ทำอาหาร	ซักผ้า	ทำความสะอาด	ปลูกต้นไม้	ดูแลเด็ก
60-64 ปี							
ชาย	23.0(99)	25.2(108)	20.8(89)	27.5(118)	39.7(170)	59.4(255)	23.7(101)
หญิง	47.6(308)	45.3(293)	57.3(370)	48.1(310)	58.4(378)	44.3(287)	36.6(236)
รวม	37.8(407)	37.3(401)	42.7(460)	39.9(428)	51.0(547)	50.4(541)	31.5(337)
	$\chi^2 = 73.96$	$\chi^2 = 47.15$	$\chi^2 = 141.97$	$\chi^2 = 45.71$	$\chi^2 = 35.93$	$\chi^2 = 24.88$	$\chi^2 = 21.12$
	P-value < .05						
65-74 ปี							
ชาย	22.5(140)	25.1(156)	19.9(123)	29.5(182)	41.2(256)	55.8(347)	23.7(147)
หญิง	31.9(267)	28.6(239)	47.0(393)	43.0(359)	54.5(455)	35.7(299)	31.5(263)
รวม	27.9(406)	27.1(394)	35.4(516)	37.3(541)	48.8(711)	44.3(645)	28.2(409)
	$\chi^2 = 17.65$	$\chi^2 = 8.17$	$\chi^2 = 116.09$	$\chi^2 = 27.52$	$\chi^2 = 25.35$	$\chi^2 = 58.53$	$\chi^2 = 11.26$
	P-value < .05						
75 ปีขึ้นไป							
ชาย	11.9(32)	12.8(35)	14.4(39)	27.0(73)	34.1(92)	39.8(108)	19.6(53)
หญิง	17.2(72)	19.7(83)	30.3(127)	37.6(158)	38.6(161)	22.0(92)	19.9(83)
รวม	15.1(105)	17.0(117)	24.0(166)	33.4(231)	36.8(254)	29.0(200)	19.8(136)
	$\chi^2 = 3.69$	$\chi^2 = 5.90$	$\chi^2 = 22.87$	$\chi^2 = 8.64$	$\chi^2 = 2.05$	$\chi^2 = 25.32$	$\chi^2 = 0.10$
	P-value < .05 ยกเว้น ซื้อกับข้าว ทำความสะอาดและดูแลเด็กเล็ก						

1.2 อายุ อายุมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกาย เช่น ผลการศึกษาของบริบูรณ์ พรพิบูลย์ (2526: 154) พบว่า เมื่อถึงวัยสูงอายุยิ่งจะค่อยๆ ผิดปกติ และทวีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้เซลล์ต่างๆ ของร่างกายเสื่อม และหมดพลังในที่สุด อายุจึงมีความสัมพันธ์กับความสามารถของร่างกายในการทำกิจกรรมต่างๆ ด้วย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับประเภทของกิจกรรมในครัวเรือนของผู้สูงอายุ ในตารางที่ 31 พบว่าเมื่อผู้สูงอายุมีอายุเพิ่มมากขึ้น การทำกิจกรรมต่างๆ จะลดลง กล่าวคือ ผู้สูงอายุกลุ่มอายุ 60-64 ปี 65-74 ปี และ 75 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนการซื้อกับข้าวคิดเป็นร้อยละ 37.8, 27.9 และ 15.1 และสัดส่วนการซื้อของใช้ ร้อยละ 37.3, 27.1 และ 17 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรม การทำอาหาร ซักผ้า เลื้อยผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลูกต้นไม้ทำสวน และดูแลเด็กเล็ก ก็มีลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นผลของสภาพร่างกายของผู้สูงอายุที่เสื่อมลงเมื่ออายุของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น เมื่อสภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวย กิจกรรมต่างๆ ที่เคยปฏิบัติจึงลดลงเป็นลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของอายุกับการทำกิจกรรมในครัวเรือน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการทำกิจกรรมในครัวเรือนมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ผู้สูงอายุที่มีอายุน้อยทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีอายุมาก

1.3 สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสเป็นปัจจัยที่ส่งผลถึงการมีประสพการณ์เกี่ยวกับชีวิตครอบครัว และการมีบทบาทกับสมาชิกคนอื่นๆในครอบครัว โดยเฉพาะคู่สมรส ผู้มีคู่สมรสย่อมต้องมีหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อกัน และมีสถานภาพและบทบาทอื่นๆ ติดตามมาอีก ได้แก่ การเป็นบิดา มารดา ปู่ย่า ตายาย

สถานภาพสมรสจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตครอบครัว เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับประเภทของกิจกรรมที่ผู้สูงอายุทำ (ตารางที่ 31) จะเห็นว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดมีสัดส่วนทำกิจกรรมซื้อกับข้าว ซื้อของใช้ ทำอาหาร ซักผ้า เลื้อยผ้า ทำความสะอาดบ้าน มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส และสถานภาพสมรสอื่นๆ แต่พบว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ดูแลเด็กเล็ก มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส และสถานภาพสมรสโสด คือคิดเป็นร้อยละ 29.1, 26.1 และ 23.1 ตามลำดับ ส่วนผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดและสมรส ปลูกต้นไม้ทำสวนใกล้เคียงกัน คือคิดเป็นร้อยละ 50.6 และ 50.3 ตามลำดับ

การที่ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรสนั้น อาจมีสาเหตุมาจากผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสด ต้องดำเนินชีวิตในบ้านเพียงลำพัง และทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง แตกต่างจากผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรสที่มีสมาชิกคนอื่น ๆ อาศัยในครัวเรือนเดียวกัน การทำกิจกรรมในครัวเรือนจึงมีการช่วยเหลือ แบ่งเบาภาระหน้าที่กันได้ และการที่ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ (หม้าย แยก หย่า และร้าง) มีสัดส่วนทำกิจกรรมดูแล เด็ก เล็กมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสด และสมรส เนื่องจาก ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสอื่น ๆ เคยผ่านการแต่งงาน และมีบุตรหลานสืบสกุล ประกอบกับไม่ต้องมีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อคู่สมรส จึงทำให้มีโอกาสที่จะช่วยดูแลหลาน ซึ่งผู้สูงอายุเองก็เคยมีประสบการณ์ในการดูแล เด็ก เล็กมาแล้ว และการที่บิดามารดาที่สูงอายุให้การดูแลหลาน ย่อมจะเป็นที่ไว้วางใจ ได้ดีกว่าการจ้างที่เลี้ยงซึ่งเป็นคนอื่น เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการทำกิจกรรมในครัวเรือน มีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกิจกรรมซื้อกับข้าว ซื้อของใช้ ทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน และปลูกต้นไม้ทำสวน เท่านั้น

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับการทำกิจกรรมของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กันจริง จึงนำการทำงานมาเป็นตัวแปรควบคุมในตารางที่ 33 ทั้งนี้ เพราะในระยะเวลาที่เท่ากัน ผู้ที่ไม่ทำงานย่อมมีโอกาสที่จะทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้ที่ทำงาน จึงคาดว่าการทำงานจะมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนของผู้ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับประเภทของกิจกรรม ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในลักษณะเดิมคือ ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดทำกิจกรรมต่างๆ เป็นสัดส่วนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส ยกเว้นในบางกิจกรรมเท่านั้นที่ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับประเภทของกิจกรรม เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ ในกลุ่มที่ทำงานภาคเกษตรกรรม ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรสมีสัดส่วนทำความสะอาดบ้าน และปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสด กล่าวคือ ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส และโสดมีสัดส่วนทำกิจกรรมทำความสะอาดบ้าน คิดเป็นร้อยละ 46.4 และ 37.8 ตามลำดับ ปลูกต้นไม้ทำสวน คิดเป็นร้อยละ 65.1 และ 51.7 ตามลำดับ และผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดมีสัดส่วนดูแล เด็ก เล็กมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรสคิดเป็นร้อยละ 32.2 และ 23.5 ตามลำดับ

การที่ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส มีสัดส่วนทำความสะอาดบ้านมากกว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสด อาจเนื่องมาจากในสังคมเกษตรกรรม แรงงานของผู้สูงอายุให้ ผลผลิตต่ำกว่าแรงงานของคนในวัยหนุ่มสาว ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรสซึ่งอาจมีสมาชิกคนอื่น อยู่ในครัวเรือนเดียวกัน จึงอาจไม่ต้องทำงานในไร่นาแต่จะมีหน้าที่รับผิดชอบงานภายในบ้านซึ่งเป็น งานที่ใช้แรงงานน้อยกว่า ต่างจากผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดที่ต้องพึ่งตนเองในการดำเนินชีวิต จึงต้องสนใจในเรื่องการประกอบอาชีพ เพื่อความอยู่รอดมากกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆ การที่ผู้สูงอายุ ที่มีสถานภาพสมรสสมรสปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพสมรสโสดนั้น อาจเนื่องมาจากกลุ่ม ประชากรตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสสมรส และประมาณ 75% ของผู้สูง อายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ในเขตชนบท ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส จึงปลูกต้นไม้ทำสวนเป็นสัดส่วนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพ สมรสโสด ข้อแตกต่างอีกประการหนึ่งที่พบคือ ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดมีสัดส่วนดูแลเด็กเล็ก มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส อาจ อยู่ในฐานะหัวหน้าครอบครัวต้องทำงานประกอบอาชีพเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่ค่อยมีโอกาสได้ ดูแลบุตรหลานที่ยังเล็ก ส่วนผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสด ซึ่งอยู่ในสังคมเกษตรกรรม ถ้าอาศัย อยู่ในครัวเรือนเพียงลำพัง ย่อมต้องประสบความสำเร็จในการทำมาหากิน การดำเนินชีวิต เพราะสภาพร่างกายก็ เสื่อมโทรมตามวัย และงานเกษตรกรรมต้องใช้แรงงานเป็นหลัก ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดจึง อาจไปอาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง และทำงานตอบแทนในฐานะที่เป็นผู้อาศัย โดยการช่วยดูแลบุตรหลาน ที่ยังเล็กของเจ้าของบ้าน

ในกลุ่มที่ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ทำ กิจกรรมต่างๆ เป็นสัดส่วนที่มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส ยกเว้นการปลูกต้นไม้ทำสวน ที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ทำกิจกรรมชื้อกับข้าว ทำอาหาร ซักผ้า เลี้ยงผ้า ทำความสะอาดบ้าน และดูแลเด็กเล็ก คิดเป็นร้อยละ 51.6, 56.3, 57.2, 57 และ 27.9 เปรียบเทียบกับผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดทำกิจกรรมดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสภาพสังคมนอกภาคเกษตรกรรม มักเป็นสังคมเมือง ซึ่งมีความ บิบบคั้นทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ ซึ่งไม่มีภาระผูกพันกับคู่สมรส ต้อง ช่วยเหลือแบ่งเบาภายในบ้าน แทนการจ้างคนใช้หรือแม่บ้าน เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายได้ อีก ทางหนึ่ง

เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับประเภทของกิจกรรมที่ผู้สูงอายุทำ มีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกิจกรรมชื้อกับข้าวเท่านั้น นอกนั้นมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นบางกรณีคือ ในกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับประเภทกิจกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกิจกรรมชื้อของใช้และปลูกต้นไม้ทำสวน ในกลุ่มผู้สูงอายุที่ทำงานภาคเกษตรกรรมมีนัยสำคัญ เฉพาะกิจกรรมทำอาหาร ชักรีดเสื้อผ้า และปลูกต้นไม้ทำสวน ส่วนกลุ่มผู้สูงอายุที่ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมมีนัยสำคัญ เฉพาะกิจกรรมชื้อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร และชักรีดเสื้อผ้า

โดยสรุป สถานภาพสมรสมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดและสถานภาพสมรสอื่น ๆ ทำกิจกรรมต่างๆ เป็นสัดส่วนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ "ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสสมรส ทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสถานภาพสมรสโสดและสถานภาพสมรสอื่น ๆ"

ตารางที่ 33 อัตราส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรม จำแนกตามประเภทของกิจกรรม (ชื่อกับข้าว
ชื่อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ซักรีด เสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลูกต้นไม้ทำสวน
และดูแล เด็ก เล็ก) สถานภาพสมรสและการทำงาน

การทำงาน/สถานภาพสมรส	ชื่อกับข้าว	ชื่อของใช้	ทำอาหาร	ซักรีด	ทำความสะอาด	ปลูกต้นไม้	ดูแลเด็ก
ไม่ได้ทำงาน							
โสด	35.5(10)	36.6(11)	50.7(15)	54.9(16)	61.6(18)	51.3(15)	23.5(7)
สมรส	27.1(226)	25.7(214)	34.4(286)	35.0(291)	46.5(388)	42.5(354)	29.4(245)
อื่นๆ	18.9(213)	18.2(206)	32.3(365)	34.5(390)	44.2(499)	29.7(335)	28.8(326)
รวม	22.6(450)	21.6(431)	33.4(666)	35.0(697)	45.4(905)	35.4(704)	29.0(577)
	$\chi^2 = 27.57$	$\chi^2 = 21.15$	$\chi^2 = 8.59$	$\chi^2 = 5.37$	$\chi^2 = 4.57$	$\chi^2 = 40.16$	$\chi^2 = 1.34$
	P-value > .05 ยกเว้น ชื่อกับข้าว ชื่อของใช้ และปลูกต้นไม้						
ทำงานภาคเกษตรกรรม							
โสด	67.8(5)	67.8(5)	67.8(5)	67.8(5)	37.8(5)	51.7(4)	32.2(2)
สมรส	33.0(202)	34.3(209)	33.2(203)	35.9(218)	46.4(283)	65.1(398)	23.5(142)
อื่นๆ	42.2(94)	40.2(90)	45.7(102)	46.8(104)	51.3(114)	57.0(127)	31.4(70)
รวม	35.8(301)	36.2(304)	36.8(310)	39.1(372)	47.9(402)	62.9(528)	25.6(214)
	$\chi^2 = 10.13$	$\chi^2 = 6.83$	$\chi^2 = 15.53$	$\chi^2 = 11.37$	$\chi^2 = 3.01$	$\chi^2 = 10.40$	$\chi^2 = 9.19$
	P-value < .05 ยกเว้น ชื่อของใช้ ทำความสะอาดบ้าน และดูแลเด็กเล็ก						
ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม							
โสด	42.0(1)	58.0(2)	42.0(1)	42.0(1)	31.8(1)	42.0(1)	-
สมรส	37.8(92)	41.5(101)	34.3(83)	38.2(93)	50.3(122)	39.5(96)	21.4(52)
อื่นๆ	51.6(74)	52.2(75)	56.3(81)	57.2(81)	57.0(82)	39.2(56)	27.9(40)
รวม	42.9(167)	45.6(178)	42.5(166)	45.2(175)	52.7(205)	39.4(154)	23.6(92)
	$\chi^2 = 17.75$	$\chi^2 = 13.60$	$\chi^2 = 22.28$	$\chi^2 = 13.41$	$\chi^2 = 8.43$	$\chi^2 = 1.60$	$\chi^2 = 4.59$
	P-value < .05 ยกเว้น ทำความสะอาดบ้าน ปลูกต้นไม้ และดูแลเด็กเล็ก						

2. ลักษณะทางสังคม

2.1 เขตที่อยู่อาศัย เขตที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันไป จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยข้างต้นพบว่า ในสังคมชนบท ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมเป็นหลัก สมาชิกทุกคนในครัวเรือน แม้จะต่างรุ่นอายุกันก็สามารถมีส่วนร่วมในการประกอบอาชีพได้ และทำไปได้ตลอดคราบ เเท่าที่ยังมีความสามารถจะทำได้ ส่วนในสังคม เมืองการประกอบอาชีพส่วนใหญ่จะมีการกำหนดเกษียณอายุการทำงาน บุคคลจึงมิได้มีชีวิตการทำงานไปตลอดอายุขัย เช่น ผลการศึกษาของ บุญเต็ม ไพเราะ (2519: 94) พบว่าในสังคมเมือง ผู้หญิงที่มีอายุมากมักจะทำงานบ้านอย่างเดียว ส่วนผู้หญิงในชนบทเมื่ออายุมากขึ้นก็ยังคงทำงานในไร่ในนาช่วยเหลือครอบครัว จะไม่หยุดพักผ่อนแล้วทำงานบ้านอย่างเดียว

ในการศึกษาคั้งนี้ให้ผลที่แตกต่างจากการศึกษาที่ผ่านมา กล่าวคือในตารางที่ 31 เมื่อนำเขตที่อยู่อาศัยมาหาความสัมพันธ์กับประเภทของกิจกรรมในครัวเรือนพบว่า ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองทำกิจกรรมต่างๆ ในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ยกเว้นการปลูกต้นไม้ทำสวน กล่าวคือ ผู้สูงอายุในเขตเมืองและเขตชนบทปลูกต้นไม้ทำสวน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และ 44.4 ตามลำดับ และพบว่าผู้สูงอายุที่อาศัยในเขตเมืองและเขตชนบททำกิจกรรมดูแลเด็ก เลี้ยงไก่เลี้ยงขี้เียงกัน คือร้อยละ 27.2 และ 27.5 ตามลำดับ

สาเหตุที่ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองทำกิจกรรม ซ้ำกับข้าว ซ้ำของใช้ในบ้านมากกว่าผู้สูงอายุที่อาศัยในเขตชนบท เนื่องจากการดำเนินชีวิตในเขตเมืองต่างแบบกับการดำเนินชีวิตในเขตชนบท ในเขตเมืองสมาชิกในครัวเรือนต้องออกทำงานนอกบ้าน ผู้สูงอายุจึงต้องรับภาระต่างๆ ในบ้านแทน ส่วนในเขตชนบทการซื้อของต่างๆ มีความจำเป็นน้อยกว่าในเขตเมือง ประกอบกับสังคมเมืองเป็นสังคมที่ทันสมัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตมากกว่าสังคมชนบท ผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตเมือง จึงได้ช่วยทำอาหาร ซักรีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ได้มากกว่าผู้สูงอายุในเขตชนบท สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ ที่มีอิทธิพลต่อแนวทางการดำเนินชีวิต ทำให้บุคคลเกิดการปรับตัว เพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว มีการเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรม อย่างเช่นแทนที่จะจ้างแม่บ้าน หรือคนใช้มาทำงานบ้าน กลับกลายเป็นผู้สูงอายุต้องช่วยทำงานเหล่านั้น เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่อยู่อาศัยกับการทำกิจกรรมในครัวเรือน มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นกิจกรรมซื้อของใช้ในบ้าน และการดูแลเด็ก เล็ก

เนื่องจาก เขตที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการทำกิจกรรมของผู้ชายและผู้หญิง จากผลงานการวิจัยข้างต้นพบว่า ในเขตชนบท ผู้ชายทำงานหาเลี้ยงครอบครัวในขณะที่ผู้หญิงต้องทำงานบ้านเป็นหลัก ส่วนในเขตเมืองทั้งผู้ชายและผู้หญิงต่างต้องออกทำงานนอกบ้าน สำหรับภาระหน้าที่ภายในบ้านมีการช่วยเหลือแบ่งงานกันทำ จึงคาดว่าความแตกต่างทางเพศจะมีผลต่อการทำกิจกรรมในครัวเรือนในแต่ละเขตที่อยู่อาศัย จึงนำเพศมาเป็นตัวแปรควบคุมในตารางที่ 34 ปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่าง เขตที่อยู่อาศัยกับประเภทของกิจกรรมในครัวเรือนยังอยู่ในลักษณะเดิม คือทั้งกลุ่มผู้สูงอายุหญิงและผู้สูงอายุชาย ผู้สูงอายุในเขตเมืองมีส่วนทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุในเขตชนบท ยกเว้นการปลูกต้นไม้ทำสวน กล่าวคือ ในกลุ่มผู้สูงอายุชาย ผู้สูงอายุในเขตชนบทปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุในเขตเมือง คิดเป็นร้อยละ 55.3 และ 45.4 ตามลำดับ และในกลุ่มผู้สูงอายุหญิงก็มีลักษณะเดียวกันคือ ผู้สูงอายุในเขตชนบทปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุในเขตเมือง คิดเป็นร้อยละ 36.7 และ 30.8 ตามลำดับ และพบว่าในกลุ่มผู้สูงอายุชายและหญิงที่อาศัยในเขตเมืองและเขตชนบททำกิจกรรมดูแลเด็กเล็ก เป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า เมื่อควบคุมด้วยเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างเขตที่อยู่อาศัยและประเภทของกิจกรรมในครัวเรือนมีนัยสำคัญทางสถิติในบางกรณีคือ ในกลุ่มเพศชาย เขตที่อยู่อาศัยมีผลให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมทำอาหาร และปลูกต้นไม้ทำสวน ส่วนในกลุ่มเพศหญิง เขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมซื้อกับข้าว ทำอาหาร และปลูกต้นไม้ทำสวน

โดยสรุป เขตที่อยู่อาศัยมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนเฉพาะการซื้อกับข้าว ทำอาหาร ซักผ้า เลี้ยงสัตว์ ทำความสะอาดบ้าน และปลูกต้นไม้ทำสวน โดยผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีส่วนทำกิจกรรมต่างๆ ในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท ยกเว้นการปลูกต้นไม้ทำสวนเท่านั้นที่พบว่า ผู้สูงอายุในเขตชนบททำเป็นสัดส่วนมากกว่าผู้สูงอายุในเขตเมือง ในกลุ่มผู้สูงอายุชาย เขตที่อยู่อาศัยจะมีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนเฉพาะการทำอาหารและปลูกต้นไม้ และในกลุ่มผู้สูงอายุหญิง เขตที่อยู่อาศัยจะมีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมซื้อกับข้าว ทำอาหาร ปลูกต้นไม้ทำสวน จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 34 อัตราส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรม จำแนกตามประเภทของกิจกรรม (ชื้อกับข้าว ชื้อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ชักรีด เสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลุกต้นไม้ทำสวน และดูแล เด็ก เล็ก) เขตที่อยู่อาศัยและ เพศ

เพศ/ เขตที่อยู่อาศัย	ชื้อกับข้าว	ชื้อของใช้	ทำอาหาร	ชักรีด	ทำความสะอาด	ปลุกต้นไม้	ดูแลเด็ก
ชาย							
เขตเมือง	22.6(49)	23.7(51)	23.4(50)	30.5(66)	44.7(96)	45.4(97)	22.2(48)
เขตชนบท	20.1(222)	22.4(248)	18.2(201)	27.9(307)	38.2(422)	55.3(612)	23.0(253)
รวม	20.5(271)	22.6(299)	19.0(251)	28.3(373)	39.2(518)	53.7(709)	22.9(301)
	$\chi^2 = 1.00$	$\chi^2 = 0.26$	$\chi^2 = 9.74$	$\chi^2 = 1.00$	$\chi^2 = 3.33$	$\chi^2 = 49.07$	$\chi^2 = 0.25$
	P-value > .05 ยกเว้น ทำอาหาร และปลุกต้นไม้						
หญิง							
เขตเมือง	40.2(136)	35.8(122)	53.8(182)	47.5(161)	56.2(191)	30.8(105)	30.3(103)
เขตชนบท	32.7(511)	31.5(493)	45.3(708)	42.7(666)	51.5(804)	36.7(573)	30.7(480)
รวม	34.0(647)	32.3(614)	46.8(890)	43.5(827)	52.3(994)	35.6(677)	30.7(582)
	$\chi^2 = 8.81$	$\chi^2 = 3.43$	$\chi^2 = 8.11$	$\chi^2 = 3.39$	$\chi^2 = 2.52$	$\chi^2 = 33.44$	$\chi^2 = 0.44$
	P-value > .05 ยกเว้น ชื้อกับข้าว ทำอาหาร และปลุกต้นไม้						

2.2 โครงสร้างครัวเรือน โครงสร้างครัวเรือน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำกิจกรรมในครัวเรือนของสมาชิก การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ครัวเรือนขยายจะมีลักษณะกิจกรรมในครัวเรือนสมบูรณ์แบบ เบ็ดเสร็จ คือเป็นทั้งหน่วยผลิตและบริการในเวลาเดียวกัน สมาชิกทุกคนจะร่วมแรง ร่วมใจในการทำกิจกรรมของครัวเรือน ส่วนครัวเรือนเดี่ยวสมาชิกมักประกอบธุรกิจการงานนอกบ้าน และมีภาระหน้าที่รวมทั้งความสนใจแตกต่างกัน ครอบครัวจึงมิได้เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นกิจกรรมในครัวเรือนเดี่ยวบางอย่างจึงอาจยกให้เป็นหน้าที่ของหน่วยสังคมอื่นแทน สมาชิกในครัวเรือนจึงไม่ต้องรับภาระทำกิจกรรมในครัวเรือนเองทั้งหมด

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ำผลในทางตรงข้ามกับข้อค้นพบที่ผ่านมา ในตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างครัวเรือนกับประเภทของกิจกรรมในครัวเรือน พบว่าผู้สูงอายุที่อยู่ในครัวเรือนเตี้ยมีส่วนการทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุในครัวเรือนขยาย ยกเว้นการดูแลเด็กเล็ก สัดส่วนของผู้สูงอายุที่อยู่ในครัวเรือนเตี้ยทำกิจกรรม ซ็อกกับข้าว ซ็อกของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ซ็กรีดเสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลุกต้นไม้ทำสวน ร้อยละ 44.6, 43.9, 48.6, 49.8, 58 และ 49.5 เปรียบเทียบกับผู้สูงอายุที่อยู่ในครัวเรือนขยายทำกิจกรรมเหล่านี้ในสัดส่วนที่ต่ำกว่า เว้นไว้แต่การดูแลเด็กเล็กซึ่งผู้สูงอายุที่อยู่ในครัวเรือนเตี้ย และครัวเรือนขยายดูแลเด็กเล็กคิดเป็นร้อยละ 10 และร้อยละ 37.4 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องจากในครัวเรือนเตี้ยย่อมมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่าครัวเรือนขยาย การแบ่งเบาภาระหน้าที่ต่างๆ ในครัวเรือนเตี้ยจึงมีน้อยกว่าครัวเรือนขยาย สมาชิกในครัวเรือนเตี้ยคนหนึ่งอาจต้องทำกิจกรรมหลายอย่าง ในขณะที่สมาชิกในครัวเรือนขยายสามารถจะแบ่งหน้าที่ให้รับผิดชอบเป็นคนๆ ไป อีกทั้งครัวเรือนขยายย่อมมีจำนวนบุตรหลานที่เป็นสมาชิกมากกว่าครัวเรือนเตี้ย ผู้สูงอายุในครัวเรือนขยายจึงทำกิจกรรมดูแลเด็กเล็กมากกว่าผู้สูงอายุในครัวเรือนเตี้ย เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างครัวเรือนและการทำกิจกรรมในครัวเรือนมีนัยสำคัญทางสถิติ

เนื่องจากเขตที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับโครงสร้างครัวเรือน กล่าวคือในเขตชนบทประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งใช้กำลังแรงงานเป็นหลักในการประกอบอาชีพ คู่สมรสในเขตชนบทจึงนิยมมีบุตรมาก เมื่อแต่งงานแล้วก็มักอาศัยในครัวเรือนเตี้ยด้วยกัน จึงกลายเป็นครัวเรือนขยาย สำหรับเขตเมือง หลังจากแต่งงานแล้วคู่สมรสก็นิยมแยกบ้านเรือนจากบิดามารดาเป็นอิสระในที่สุด ความบีบคั้นทางเศรษฐกิจทำให้คู่สมรสต้องมีบุตรจำนวนน้อยคน จึงคาดว่าเขตที่อยู่อาศัยจะมีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือนซึ่งมีโครงสร้างครัวเรือนที่แตกต่างกัน จึงนำเขตที่อยู่อาศัยมาเป็นตัวแปรควบคุมในตารางที่ 35 พบว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างครัวเรือนกับการทำกิจกรรมในครัวเรือนยังอยู่ในลักษณะเดิม คือทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท ผู้สูงอายุในครัวเรือนเตี้ยมีส่วนการทำกิจกรรมต่างๆ มากกว่าผู้สูงอายุในครัวเรือนขยาย ยกเว้นกิจกรรมการดูแลเด็กเล็ก กล่าวคือในเขตเมือง ผู้สูงอายุในครัวเรือนเตี้ยและผู้สูงอายุในครัวเรือนขยายดูแลเด็กเล็ก ร้อยละ 13 และ 35.3 ตามลำดับ

สำหรับ เขตชนบทมีแบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างครัวเรือนและ การทำกิจกรรมในครัวเรือนแต่ละประเภทในลักษณะเดียวกับเขตเมือง กล่าวคือ ผู้สูงอายุใน ครัวเรือนเดี่ยวมีส่วนการทำกิจกรรม ซึ่อกับข้าว ซึ่อกองข้าว ทำอาหาร ซักผ้า ทำความ สะอาดบ้าน และปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุในครัวเรือนขยาย และพบว่าผู้สูงอายุใน ครัวเรือนขยายดูแลเด็กเล็กมากกว่าผู้สูงอายุในครัวเรือนเดี่ยว คือร้อยละ 37.9 และ 9.3 ตาม ลำดับ เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง ครัวเรือนและในการทำกิจกรรมในครัวเรือนมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โครงสร้างครัวเรือนมีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างใน การทำกิจกรรมในครัวเรือนของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้จะถูกควบคุมด้วยเขตที่อยู่อาศัย แล้วก็ตาม โดยผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในครัวเรือนเดี่ยวทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุที่อาศัย อยู่ในครัวเรือนขยาย จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 35 อัตราส่วนร้อยละของผู้สูงอายุที่ทำกิจกรรม จำแนกตามประเภทของกิจกรรม (ชื้อกับข้าว ชื้อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร ชักรีด เสื้อผ้า ทำความสะอาดบ้าน ปลุกต้นไม้ทำสวน และดูแล เด็ก เล็ก) โครงสร้างครัวเรือน และ เขตที่อยู่อาศัย

โครงสร้างครัวเรือน/ เขตที่อยู่อาศัย	ชื้อกับข้าว	ชื้อของใช้	ทำอาหาร	ชักรีด	ทำความสะอาด	ปลุกต้นไม้	ดูแลเด็ก
เขตเมือง							
ครัวเรือนเดี่ยว	49.2(99)	47.2(95)	50.9(102)	48.2(97)	59.7(120)	42.3(85)	13.0(26)
ครัวเรือนขยาย	24.3(86)	22.0(78)	36.9(130)	36.7(130)	47.2(166)	33.1(117)	35.3(124)
รวม	33.4(185)	31.1(173)	42.0(233)	40.9(226)	51.7(287)	36.4(202)	27.2(151)
	$\chi^2 = 48.29$	$\chi^2 = 47.71$	$\chi^2 = 20.38$	$\chi^2 = 10.15$	$\chi^2 = 15.28$	$\chi^2 = 7.70$	$\chi^2 = 80.76$
	P-value < .05						
เขตชนบท							
ครัวเรือนเดี่ยว	43.7(424)	43.2(420)	48.1(467)	50.1(484)	57.7(559)	51.0(495)	9.3(90)
ครัวเรือนขยาย	18.2(309)	18.9(321)	26.0(442)	28.9(490)	39.3(666)	40.6(689)	37.9(643)
รวม	27.5(733)	27.8(740)	34.1(909)	36.6(973)	46.0(1225)	44.4(1184)	27.5(733)
	$\chi^2 = 315.48$	$\chi^2 = 300.05$	$\chi^2 = 220.76$	$\chi^2 = 162.41$	$\chi^2 = 115.20$	$\chi^2 = 99.38$	$\chi^2 = 559.92$
	P-value < .05						

3. ปัจจัยอื่นๆ

3.1 **สภาวะสุขภาพ** สภาวะสุขภาพ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ผลการศึกษาของกระแส ชนวงค์ และคณะ (ม.ป.ป.: 7) พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพดี จะมีศักยภาพในการทำงานมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพไม่ดี

เมื่อนำสภาวะสุขภาพมาพิจารณาหาความสัมพันธ์กับการทำกิจกรรมใน ครัวเรือนในตารางที่ 31 พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพแข็งแรง และไม่แข็งแรง มีสัดส่วนทำ กิจกรรมชื้อกับข้าว ชื้อของใช้ในบ้าน ทำอาหาร และทำความสะอาดบ้าน ใกล้เคียงกัน และผู้สูง

อายุที่มีสภาวะสุขภาพไม่แข็งแรงทำกิจกรรมชักรีดเสื้อผ้า และดูแลเด็กเล็กมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพแข็งแรง กล่าวคือ ผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพไม่แข็งแรง ทำกิจกรรมชักรีดเสื้อผ้า และดูแลเด็กเล็กคิดเป็นร้อยละ 38.6 และ 28.2 เปรียบเทียบกับผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพแข็งแรง ซึ่งทำกิจกรรมดังกล่าวนี้เป็นสัดส่วนที่ต่ำกว่า ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากข้อจำกัดซึ่งใช้สัมภาษณ์ โดยให้ผู้สูงอายุประเมินสภาวะสุขภาพด้วยตนเอง มิได้มีการตรวจหรือประเมินจากบุคลากรทางการแพทย์แต่อย่างใด ดังนั้นสภาวะสุขภาพของผู้สูงอายุจึงอาจผันแปรไปไม่ตรงกับความเป็นจริง สำหรับผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพแข็งแรงพบว่า มีสัดส่วนทำกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำสวนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพไม่แข็งแรง คือคิดเป็นร้อยละ 47.8 และ 37.6 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปลูกต้นไม้ทำสวนนั้น เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้กำลังแรงงานมากกว่ากิจกรรมในครัวเรือน ใช้อื่น ผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพแข็งแรงจึงมีสัดส่วนทำกิจกรรมนี้มากกว่าผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพไม่แข็งแรง เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะสุขภาพกับการทำกิจกรรมในครัวเรือนมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกิจกรรมปลูกต้นไม้ทำสวน และการดูแลเด็ก เท่านั้น

โดยสรุปสภาวะสุขภาพไม่มีอิทธิพลทำให้เกิดความแตกต่างในการทำกิจกรรมในครัวเรือน ดังนั้นจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า "ผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพแข็งแรงทำกิจกรรมในครัวเรือนมากกว่าผู้สูงอายุที่มีสภาวะสุขภาพไม่แข็งแรง"